

“Avui dia la vida econòmica i, en general, la social, s’han complicat força”, adverteix de bon començament Valentí Pich Rosell, president del Registro de Economistas Asesores Fiscales (REAF) de l’Estat espanyol i degà del Col·legi d’Economistes de Catalunya. **“Les empreses, immerses en un món tan complex, demanen també serveis complexos. En el passat oferien aquests serveis despatxos individuals mentre que avui, normalment, requereixen d’estructures professionals més sofisticades que aportin, en molts casos, visions i solucions pluridisciplinàries, la qual cosa se sol aconseguir amb despatxos col·lectius o bé amb acords de col·laboració estables amb professionals individuals.”**

El bufet que en Valentí presideix a la capital catalana, Pich & Associats, constituït per 15 membres, n’és un bon exemple: **“En els seus vint anys d’existència, ha mirat de respondre als canvis experimentats pel món de l’assessoria empresarial, uns canvis que se sostenen sobre tres suports: la reforma fiscal, la mercantil i la lluita per la competitivitat, amb la qual l’arribada de l’euro té molt a veure.”**

Entre els diversos professionals que poden integrar una assessoria, destaca l’economista, que **“per la seva formació”** és probablement el més idoni per a aquesta activitat: **“Coneix les eines de gestió empresarial, disposa d’una destacada base matemàtica i econòmica i d’importants coneixements de dret. En conseqüència, s’adapta perfectament tant al treball en equip com a l’individual.”** Valentí Pich Rosell, llicenciat en economia general, es mostra convençut que la funció de la universitat consisteix a **“transmetre al futur professional una inquietud”** i considera que la seva formació va aportar-li **“una visió general dels mecanismes econòmics.”** Després d’una preparació tan general, el que cal fer és **“especialitzar-se. Molta gent opta per matricular-se posteriorment en una altra carrera, com ara dret.”** De fet, ell considera que advocat i economista que treballen junts **“es complementen. És positiu que cadascun d’aquests col·lectius tingui la seva sensibilitat específica.”**

“Comparat amb les grans professions clàssiques, el col·lectiu dels economistes és molt jove”, reconeix. **“Recentment es van commemorar els 25 anys de la creació del Col·legi a Catalunya.”** I, tanmateix, els seus membres ocupen llocs de més i més responsabilitat: **“Només cal llegir els noms de les autoritats del món financer o veure qui ocupa càrrecs diversos als governs estatal i autonòmic. Els diaris econòmics també ens revelen que molts dels directius empresarials són del gremi.”** Una de les tasques del Col·legi consisteix, precisament, a **“potenciar una marca, la de l’economista. Volem que el públic sigui conscient de les múltiples sortides professionals d’aquesta professió.”**

Tampoc no descuiden un aspecte fonamental en tots els col·lectius: **“El reciclatge professional. Dedicuem moltes hores a la formació.”** Pel que fa a la prestació de serveis, **“depèn del col·lectiu.”** És d’aquesta institució d’on surten assessors com en Valentí, però també homes i dones que es dediquen a altres tasques, entre elles l’auditoria, que per al degà del Col·legi d’Economistes de Catalunya constitueix **“una activitat professional molt important, de molt elevada responsabilitat, d’aquí que les seves actuacions estiguin tan ben regulades.”** El que harmonitza tots els

membres és un codi deontològic fruit d’un llarg treball de redacció, que els serveix de guia en cas de **“demanda, conflicte entre companys o qualsevol altra circumstància.”** A fi de fomentar les relacions entre tots els 5.000 membres del Col·legi, els responsables de la institució organitzen trobades, entre elles la Jornada dels Economistes.

Sense cap dubte, aquestes reunions serveixen al gremi d’en Valentí per debatre qüestions sobre l’economia emergent. Per a ell, **“el concepte de ‘nova economia’, des d’un punt de vista acadèmic, no respon a cap realitat. Des d’una òptica conceptual, en canvi, el seu significat és evident: es tracta d’un nou marc caracteritzat per la irrupció de les noves tecnologies de la comunicació i del transport, un nou escenari on fer negocis.”** Tanmateix, aconsella prudència enfront **“els apòstols de la moda, que ens volen fer creure que qualsevol cosa és totalment nova, quan en realitat totes les tendències tenen un origen. Ho demostren les grans firmes tradicionals que han vist impulsat el seu futur gràcies a les novetats tecnològiques. Paral·lelament, arran dels progressos tècnics, han sorgit altres maneres de guanyar-se la vida.”** És innegable que les millores en les comunicacions han contribuït enormement a l’eclosió de les relacions entre empreses i delegacions de diversos indrets del globus: **“Precisament s’està començant a qüestionar l’eficàcia dels conglomerats que representen les grans multinacionals. En qualsevol cas, està clar que ja ningú no pot viure al marge de la globalització.”**

Al seu parer, la millor eina per fer front a un context empresarial canviant és **“el sentit comú: cal ser capaç de relativitzar els fets adoptant una perspectiva històrica. Els problemes són consubstancials a l’economia.”** I quan vinguin vaques flagues? **“L’economia necessita les crisis cícliques, per tal de fer cau i net.”** De tota manera, es mostra optimista: **“El procés de construcció europea ens ha estat de gran ajuda. D’una banda, ens ha empès a prendre mesures que no hauríem pres si no ens les haguessin imposades. De l’altra, la Unió Europea constitueix un paraigua col·lectiu que ens evita certs patiments. De tota manera, cal estar atent.”** Per sort, l’empresariat català, eminentment petit, mai no baixa la guàrdia, i ens hem de felicitar pel fet que **“aquesta nova situació econòmica ofereixi camp per a tothom. Tots els col·lectius tenen oportunitat d’endegar iniciatives innovadores.”**

Del tarannà empresarial català, en Valentí destaca la capacitat per **“escollar, una habilitat bàsica en un entorn amb multitud d’ofertes, que ens obliga a escollir constantment. Per triar el més adequat cal tenir criteri, i en això els assessors tenim molt a veure. Els assessors externs estem darrere les grans decisions del gerent.”** Una de les qualitats que el propietari de Pich & Associats més valora en un empresari **–“i fins i tot en un polític”–** és precisament aquesta actitud receptiva. Gràcies a qualitats com aquesta, **“el país ha fet moltes coses en pocs anys. En general, cal reconèixer els progressos experimentats pel sector empresarial, uns progressos extrapolables a la política. A Catalunya ens mancava tradició política, i hem estat capaços de madurar i estabilitzar-nos en aquest terreny. Sembla impossible que hàgim arribat fins on hem arribat.”** Bona nota, doncs, tant per a l’empresariat com per a la classe política.

“Està clar que ja ningú
no pot viure al marge de
la globalització”

Valentí Pich - Barcelona (Barcelonès)